

Sygdøm, eller, hvad der er endnu værre, Paadragselse af Sygdøm eller, Begemshyde; for at undgåa Krigstjeneste, og endelig er der endnu en Forbrydelse, man har henført dertil, nemlig den, der begaas af en Skildvagt eller en Mand, som har en Konvoi at bevogte, naar han stjæler af det, som han saaledes er sat til at vaage over. Det vil ses, at vi have opgivet den nu bestaaende Rets Bestemmelser om, at overhovedet Tyveri og Bedrageri osv. bevirker en Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse; vi ere enige i den Betragtning, som den høitagtede Krigsminister med stor Stykke har gjort gjældende i Landstinget, at det ikke er rigtigt for disse Forseelser i Almindelighed at anvende Nedsættelse, men vi have ment, at den Skildvagt eller den Konvoi, som under de Omstændigheder, der ere omtalte i Lovforslaget, stjal af de bevogtede Gjenstande, i den Grad skuffede den Tilid, som hans militære Foresatte nødvendig maa kunne sætte til ham, at han ogsaa fortjente, foruden den øvrige Straf, det militære Hærskab som Følge af Nedsættelsen, thi det maa vel mærkes, at efter vort Forslag bliver Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse i Fremtiden kun en militær, ikke nogen borgerlig Hærsstraf. Men vi kunde selvfølgelig, naar vi vilde gennemføre den Tanke, der ligger til Grund for Mæglingsforslaget, ikke blive staaende ved Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, særlig i de Tilfælde, jeg hidtil har dvælet ved; det var nødvendigt, hvis det skulde have nogen Betydning, at gaa et Skridt videre, og det er det, der er sket i Forslaget under Nr. 31. Der er her foreslaaet, at Straf af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse foruden i de Tilfælde, for hvilke den særlig er foreskrevet, endvidere ogsaa anvendes, naar en menig Krigsmand, som mindst to Gange forud i denne sin Stilling har været anset med Fængselsstraf, paa Ny gjør sig skyldig til lige Straf, og det maa antages, at han ikke paa anden Maade lader sig holde til Lydighed og Orden.

Som Stillingen altsaa er efter disse Forslag, jeg har tilladt mig at nævne, da er den væsentlig følgende: Disse tre Straffe, om hvilke der er Spørgsmaal, ville kunne anvendes i Færdstid, naar en Menig, efter to Gange at

have været straffet ved Krigsretsdom, er bleven nedsat i de Meniges 2den Klasse, og dernæst ville de kunne anvendes i Felten og paa Drøgstogter, og efter Underændringsforslaget tillige under Leirsamlinger paa alle Menige, selv om de, et ere nedsatte, i 2den Klasse. Det forekommer mig, at Krigsbestyrelsen og Krigsmagten ved dette Forslag, i det Væsentlige vil have opnaaet, hvad den behøver, nemlig at kunne i de Tilfælde, som den selv kalder sjældne og undtagelsesvis, anvende denne haarde Straf, efter at vedkommende Mand, om hvem der er Spørgsmaal, har forset sig og er bleven stemplet ved Krigsretsdom som en Person, paa hvem en saadan Straf, overhovedet bør bringes til Anvendelse, og dernæst vil Krigsbestyrelsen under Feltsforhold og under Drøgstogter have den samme Myndighed til ubetinget at kunne anvende Straffen, uden dette Moment. Dersom dette Mæglingsforslag skulde gaa igennem, saa har Udvalget anset det for rigtigt, at der blev foretaget nogle Ændringer i §§ 17, 18, og 50. Disse Ændringer skal jeg tillade mig i Korthed at nævne. De ærede Medlemmer ville i Genhold hertil se, at Afstemningen over disse Forslag vil blive subsidiaer; dersom Forslaget under Nr. 33 vedtages, saa gaa disse Paragrafer ud, og der bliver altsaa ikke Spørgsmaal om de Forandringer, som jeg nu skal tillade mig at nævne. Forslaget under Nr. 2 til § 17 gaar ud paa at betage den staaende Straf noget af dens Ubehagelighed og navnlig af det for Hærsfølelsen. Saarende, som kan ligge i den derved, at vi have foreslaaet, at Ordene: „om muligt paa et indelukket Sted.“ der sigtes, herved til det Sted, hvor Straffen skal udholdes — skulle forandres til: „paa et affides og saavidt nogenlunde muligt indelukket Sted.“ Vi tro ved denne Ændring at have bevirket, at i alt Fald den Ubehagelighed, der følger af, at der muligens er Tilskuere ved en saadan Straf, til dels vil være fjernet. Et æret Medlem har stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa at gjøre denne Forsskrift om Afshedsheden og Indelukkeligheden aldeles positiv. Udvalget har ikke konfereret derom; jeg tør imidlertid paa Udvalgets Vegne erklære, at det fuldkommen sympathiserer med det ærede Med-